

ורד ליום האהבה

לקראת יום האהבה יצאה גברת דובה
לגן כדי להוריד ורד יפה אדום. היא
שמרה אותו כדי לתת אותו ביום
האהבה למר דוב.
"אוי!" היא קראה כשהגיע לשיח
הוורדים "הוורד המיוחד שלי נעלם!
מה אתן לו עכשיו, לדוב היקר שלי!"

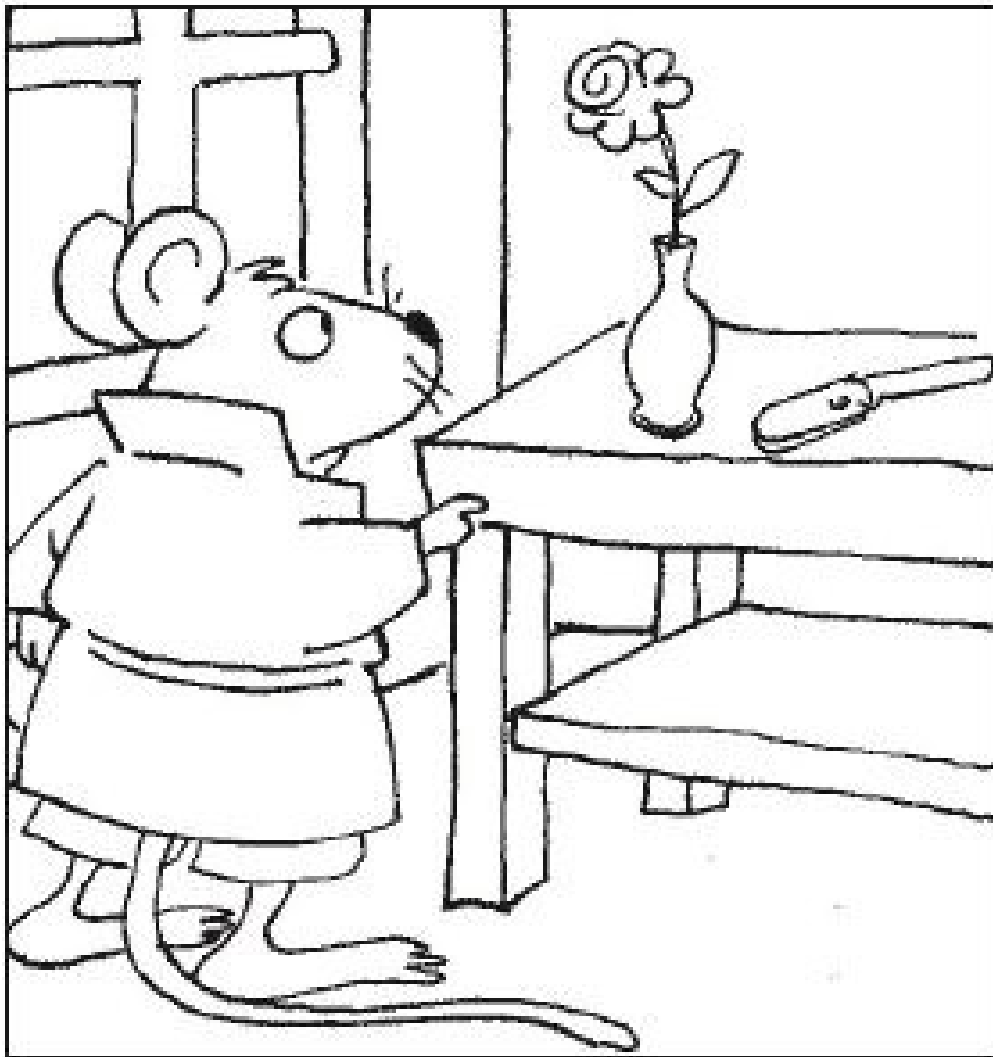

בדיוק אז הזדמן הבלש המפורסם
עכברוני לסביבה.
"מדוע את כל כך עצובה, גברת
דובה?" שאל. והיא סיפרה לו על
הוורד שנעלם. "אתן לו עכשיו פרח
אחר לדובי היקר שלי, אבל זה כבר לא
יהיה הפרח המיוחד כמו זה רציתי!"
"המממ.. זאת באמת בעיה רצינית"
אמר הבלש עכברוני "תכנסי נא
הביתה ותכיני לנו קצת תה. אני
בינתיים אבלוש קצת."

עכברוני הוציא את הפנקס שלו וזכוכית
המגדלת.

"המממ.. הוורד נחתך באולר חד
מאוד. ונדמה לי שהעקבות האלה
מוכרות לי! נראה לאן הן מובילות."
הוא הלך אחרי העקבות עד לדלת של
מחסן הגינה.

ושם עמד הוורד בצנצנת יפה ביותר,
עם אולר של מר דוב לידו על השולחן.
"אהא! אז מר דוב והדובה רצו לתת זה
לזו אותו הוורד. צריך לפעול
במהירות!"

הבלש עכברוני קרא לגברת דובה
ולמר דוב "אנא המתינו בסלון רגע
אחד. תיכף אחזור!"

כעבור רגע הוא חזר עם הוורד. "מר
דוב, זה השי של גברת דובה עבורך.
היא השקתה את השיח בקפדנות
והתכוונה לתת לך את הפרח ליום
החג. וגברת דובה, זו מתנה של מר
דוב לך. הוא קנה את הצנצנת היפה
וגילח את כל הקוצים מגבעול הפרח.
חג שמח לשניכם!"